

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

XIV. Waltherus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

iracundo admodum animo Casar fertur dixisse. Gunzo quid hoc audio de te? An ignoras, quia propterea Episcopum te loci illius feci, ut quia voluntatē meam cum priore, ut pote ^{* socio *} consanguineo meo, perficere non poteram, tecum, qui eiusmodi es, sine dilatione perficiam. Cauene vnquam tale quid audiam ex te, si vel Episcopatum vel gratiam meam velis retinere. Quibus auditis, Episcopus quidem obmutuit; Clerus verò & militia in contradictione perstiterunt.

XIV. Waltherus.

Post hunc VValtherius colit Ecclesiam venerandus.

Sedit annos duos. Excessit è viuis anno Redemptoris M. XXI. XIII. Kal. Ianuarij, hoc est, XX. die Decembris. Addit Bruschanus Catalogus obiisse & sepultum esse Rauennæ, cū Romam negotiorū causa peteret. Hallucinantur ergo Centuriatores qui Cent. XI. cap. X. Gundackaro immediatum successorem, tribuunt Heribertum; cū Waltherus seu Gualtherus interiectus fuerit. Subscripsit hic Waltherus cum aliis multis Episcopis & Principibus Imperij, Diplomati, quo S. Henricus Imp. confirmauit omnes omnium prouinciarum donationes, quibus Ecclesia Romana ab antecedentibus Imperatoribus & Regibus cohonestata fuerat. Quod Diploma exstat apud Baronium anno M. XIV. Et quamuis Baronius hoc diploma ad hunc annum referat, non tamen credidit hoc anno datum esse, sed cum diploma annum Domini non signet, ad hunc reuocare voluit, quo Imp. Henricus diadema Imperatorium accepit, quia plerumq; Imperatores in coronatione sua Ecclesiæ Romanæ priuilegia confirmare solebant. Cū autem Waltherus Episcopatum adeptus sit anno M. XX. nec

ultra biennium tenuerit, sequitur Henricianum hoc diploma datum esse anno Domini M. XX. aut sequenti.

XV. Heribertus.

Hunc Heribert, fletem qui nullum spreuit egentem.
Episcopatum tenuit annos XXII. Eundem ad Cæli-tes migrans reliquit anno salutis M. XLII. IX. Kal. Augusti. Bruschanus Catalogus vnum duntaxat & viginti annos sedi eius tribuit. Alia quædam in Pontificali annotatio tantum annos XX. Et certè ab anno M. XXII. quo Heribertus electus est, vsq; ad annum M. XLII. non nisi XX. anni computantur.

Sub hoc Heriberto Reliquiæ S. Walpurgis ad summum altare Templi Walpurgini, vbi etiam hodie cubant, translatae sunt: etsi Philippus, scriptor Walpurgicæ vitæ, primam translationem S. Walpurgæ Heidenheimio Eychstadium perperam Heriberto, adscribit, cum sub Otkario sexto Eychstettensium Præsule contigerit, multis annis ante Heribertum, vt supra vidimus.

Sed non abs re erit, gesta Heriberti reperere ex Anonymo Hasenrietano, cuius licet oratio incondita sit, res tamen cognitu dignas nobis exponit. Nam de Comite Lechsmundio, vnde accuratam narrationem accepissemus, nisi iste suppeditasset? Jca ergo ille nominis expers Auctor. *Heribertus nobilis genere, nobilior moribus, vir eleganter literatus, Sancti illius H. Colonien-
ensis Archiepiscopi cognatus, & equiuocus, diuina fauente gratia, factus est Episcopus. Hic Herbipoli nutritus, edoctus, egregia dictandi dulcedine in tantum enituit, vt tunc temporis hac in arte nulli secundus fuerit. Hic Spiritu sancto affla-*
tus.

* Heriberti.